

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, declarat de avocatul Violeta Sîrbu în numele inculpatei

Vremeș Lilia Nicolae, născută la 25 septembrie 1976, originară și locuitoare a or. Strășeni, str. M. Eminescu 46, ap. 47, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>30 octombrie – 30 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>10 februarie – 27 martie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>17 iunie – 16 iulie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpata Vremeș Lilia a fost condamnată în baza art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, începînd cu 30 decembrie 2013, cu includerea în termenul pedepsei perioada aflării sub arestul preventiv de la 14 pînă la 16 iulie 2013.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpata Vremeș Lilia, conlocuind cu concubinul Petru Calin, fiind o persoană agresivă față de acesta, din care motiv în repetate rînduri a fost supusă sancționării contravenționale și avertizată de către organele de drept asupra comportamentului său agresiv, la 14.07.2013, aproximativ orele 21.00, în timp ce se afla în gospodăria concubinului din or. Strășeni, str. Vasile Alexandri, 51, ca urmare a unui conflict apărut cu concubinul Petru Calin, asupra căruia anterior de nenumărate ori a aplicat violența psihologică exprimată prin înjosire, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, injurie, insultare amenințări verbale, intenționat, cu un cuțit, i-a aplicat ultimului, mai multe lovituri peste

diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpata a recunoscut vina, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, că nu are antecedente penale, însă a fost supusă răspunderii contravenționale și luată la evidență ca agresor, nu lucrează, la locul de trai este caracterizată negativ, a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă și în stare de ebrietate alcoolică.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei.

Apelantul a invocat că instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație faptul că inculpata la locul de trai se caracterizează negativ, precum și faptul că aceasta anterior de mai multe ori a fost pedepsită contravențional, pentru comiterea faptelor antisociale, atât asupra concubinului, cât și asupra vecinilor.

Instanța nu a luat în calcul nici gravitatea infracțiunii comise de către inculpată, precum și urmările care au survenit în rezultatul comiterii infracțiunii respective și anume decesul persoanei, acțiuni infracționale prin care s-a atentat la cel mai sacru drept al persoanei și anume dreptul la viață, care este garantat fiecărei persoane atât de către legea fundamentală a statului, cât și de către prevederile legislației internaționale.

Astfel, aplicarea de către instanța de judecată a unei pedepse minime în privința inculpatei nu duce la atingerea scopului legii penale, la atingerea scopului pedepsei penale aplicate, precum și asupra corectării și reeducării inculpatei și mai mult ca atât la prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpată, care s-a dovedit a fi o persoană predispusă la comiterea faptelor ilegale.

3.1. Avocatul Liliana Panuș la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Apelantul a specificat că inculpata a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei prin prisma art. 364/1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Pedeapsa aplicată inculpatei este prea dură și neechitabilă. Infracțiunea în care se învinuiește inculpata face parte din categoria celor deosebit de gravă, dar ea a contribuit activ la descoperirea acestei infracțiuni, a chemat poliția, ambulanța, a fost la fața locului și a indicat benevol unde se află cuțitul, s-a căit sincer de cele întâmplate, pentru prima dată se află pe banca acuzării, a scutit statul de examinarea cauzei în procedură generală, etc.

Instanța de judecată nu a luat toate acestea în considerație și nici personalitatea victimei, care a fost protagonistul certurilor și abuzului față de inculpată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că circumstanțele de fapt reținute în sarcina inculpatului,

inclusiv și la aplicarea pedepsei au fost constatate de instanța de fond din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, materialele dosarului, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de fond i-a stabilit inculpatei pedeapsa de 5 ani închisoare în limitele fixate de sancțiunile art. 201/1 alin. (3) lit. c) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gravitatea infracțiunilor comise, motivul și scopul infracțiunilor comise, consecințele survenite, indicând în calitate de circumstanțe atenuante căința sinceră, recunoașterea vinei, lipsa antecedentelor penale.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatei corespunde circumstanțelor cauzei, gravității infracțiunilor comise, consecințelor survenite.

Mai mult, conform alin. (4) art. 90 Cod penal, condamnarea cu suspendare a executării pedepsei nu poate fi aplicată față de persoanele care au comis infracțiuni deosebit de grave, ori sancțiunea art. 201/1 alin. (3) Cod penal prevede pedeapsa închisorii până la 15 ani și infracțiunea respectivă se clasifică prin prisma art. 16 Cod penal la categoria celor deosebit de grave.

Totodată, partea acuzării nu a prezentat careva circumstanțe agravante ce ar servi motiv pentru înăsprirea pedepsei inculpatei.

5. Avocatul Violeta Sîrbu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței și deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatei să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, conform art. 79 alin. (3) Cod penal.

Recurentul a invocat că instanțele nu a analizat criteriile necesare cum ar fi motivul comiterii infracțiunii, adică nu s-a ținut cont de faptul că inculpata a făcut declarații complete unde a indicat că certîndu-se a vrut să iasă din încăperea unde se aflau împreună cu victima și cînd a auzit în spate că P. Calin a insultat-o repetat cu cuvinte necenzurate, ea sa întors cu fața spre el și atunci a văzut la el cuțitul în mîna cu care el o amenința, și din motivul acesta s-a speriat, a luat cuțitul din mîna lui și l-a lovit în scop de apărare dar nu cu intenția de comite un omor. De aici rezultă că comportamentul ei care a dus la comiterea infracțiunii a fost provocat de comportamentul agresiv al victimei.

Ulterior, ea imediat a declarat vecinilor și ulterior au anunțat poliția și ambulanța pentru a acorda ajutorul medical necesar.

Faptul că inculpata a fost provocată de comportamentul victimei la comiterea infracțiunii poate fi considerate ca o circumstanță atenuantă. La fel ca circumstanță atenuantă poate fi acceptat și faptul autodenunțării despre cele comise, cît și întreprinderea măsurii de anunțare și solicitare a ambulanței pentru salvarea victimei.

În privința inculpatei este posibil de aplicat prevederile alin. (3), art. 79 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde sub limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului 201/1 alin. (3) lit. c), Cod penal, ținînd cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile când că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364/1 Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz și motivelor din apelul de pe rol în aspectul vizat (*pct. 2-5 din decizie*).

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar și reproduse la pct. 5 din prezenta decizie, privind prezența circumstanțelor excepționale și solicitarea aplicării față de inculpată a prevederilor art. 79 Cod penal, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3, 4, 5 din decizie*).

Rezultă că recursul ordinar în acest sens nu are suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat

pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2014, în privința inculpatei Vremeș Lilia Nicolae, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 15 august 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan